

S U P P L E M E N T U M

Ad Titulum

ANNUNTIATIONIS BEATÆ MARIAE VIRGINIS.

Matris Purificatione excepti oblatio Fili: Proh Deus! Matris, quanto stetit pretio Mariae hoc sacrificium: Sanctorum Patrum sententia est, hoc initium fuisse sacrificii in cruce peragendi. Mariae sacrificium dicitur Matutinum, illud vero, quod offeret Filius, vespertinum vocabitur. Qui iudicium ferendum, ex exercitiori huius ceremonie amissibilis est nonnullis.

Matris Purificatione excepti oblatio Fili. Proh Deus! quanto stet pretio Maria hoc sacrificium: Sanctorum Patrum sententia est, hoc initium fuisse sacrificii in cruce peragendi. Maris sacrificium dicitur Matutinum, illud vero, quod offeret Filius, vespertinum vocabitur. Qui iudicium ferre velit ex exterierii hujus ceremonia appartenit illi est non suave, & jucundum. Primo Maria offerat Filium suum Deo per manus Sacerdotis. Secundo redimit illum sicuti quinque. Tertio offerat Sanguinem duarum turrturum in parcat Sanguini Salvatoris. Quem rigorem lex sita complectitur? Sed mylicum velum auferit; & hujus ceremonia spiritum insipice; & inventies puerum hunc aliquando in Cruce sublatum nisi; quinque plagiis crudelibus in confusione, totumque illius Sanguiinem pro mundi salute esse effundendum. Fungi ne potest sacrificium magis oppositum amori Matris? Matris unicum habentis Filium? Matris, que suum amorem non partitur cum Pare? Matris, que scit Filium, qui offeratur a te Deum esse, & qua singillatim pranoscit quemam illum maneat suspicio? En, Virgo Sandissima, doloris gladius, qui primum cordi tuo vulnus infixisti. O quam manifestum altissimi obsequii cui tui erga Dei tui legem Argumentum hoc exitit sacramentum. Solitudo Virginum.

Maria non obtinperavit solam pricipuis Legis, hujus articulis, sed omnibus etiam ejusdem paruit circumstantiis. 1.

vavit **cir**-**cantantes** **Manus domi sua dies quadraginta**, quia pedem offeret. **2.**
Sibi etiam aditum in Templum interdixit; Sanctis rebus ab-
stinet, etiam*Sanctum Sanctorum* peperiret. **3. Par. Tute-
ram oblativum content, non oblitus aquam, five quad hac
oblativum defens, sea quod iulius defens Aquam sine ma-
cula, qui venerat ad tollendam mundi peccata, coram verita-
te umbra, & fons deobent evangelice. **Idem Liber.****

te umbra, & nigræ debetan evanescere. *Idem liber.*
Quantum robur obtinet lex Dei in anima fidelis! Sed quantum adificat spiritus, quo Sancta Virgo hanc Sanctam Purificationis ceremoniam animavit! Hoc illa prestitit ad singularitatem speciem, scandalumque evitandum. Credebat enim Mater, fed latebat Filium eus esse Deum. Quid illa? Virginitas (speciem sacrificia) ut auferat scandalum, sed amabilem hanc virtutem tueatur, ut placet Deo. O quam verum est dicere obedientiam insigiles Historias referre! Quoniam Sancta hinc Mater suum quoddammodo honorem sacrificans, ne ipsam superata esset in re, qua Virginea nihil antiquis est, ac iudicindus. *Ex Solentino Virginali.*

Maria partur cum Filio suo humiliations legales huic
ceremonia Purificationis, quæ illam desiderio videtur affi-
care coram hominibus; labem quodammodo offendit du-
plici statui divine Maternitatis, & paritatis sui pauperi.
Hoc in Mysterio illa tres principias virtutes prefulget. Pri-
mo obedientiam fmet subjiciens legi, a qua recipia immunis-
era, iuxta eadem legis verba. Secundo Puritatem, extre-
mumque hujus virtutis amorem. Tertio Paupertatem. Et
enim offert Templo per tururum dumtaxat, quæ oblatio era
pauperum, & eorum, qui omnibus fortuna bonis erant de-
stituti. Non fortasse per follenniem huc vota in omnem vita
nostra curriculum ad easdem virtutes servandas nosmet ad-
strinximus: sed quodammodo illas exercemus? Quomodo his
votis perfungimur? Sequimurne egregium exemplum, quod
hodierna die nobis praebet hæc Virgo, & Mater Sanctissima?
Si ad haec dicim illam sequi neglelimus, illico in arena in-
cipiamus. Hoc ad nostram salutem pertinet semper ad sub-
limiorum perfectionis apicem admitti. *Moralis novi Testamen-
ti. Tomo primo.*

Sedundum
Simeonis
Prophetiam
S. Virgo in
corde passa
et omnia
vulnus,
qui sal-
vatus fuit
in corpore
in corpore.

*Tunc ipsius animam protraebit gladius. Hac pars est vati-
ciuii, quod Simeon Desparz portendit; et quod saepissimis
in vita Sanctissime huius Virginis adimpleretur ei. Omnes
Filii sui passiones fuerunt veluti totidem gladii, quibus cor
eius transverberatum fuit, per violentam reperciendum,
quam percepit ex doloribus Fili, qui totidem infixere pla-
garum anima Matri, quoniam illis recipit in corpore. Sed qua-
nam cum beatae passionis ea subvenientur, non posse.*

in corpore, nam cum heroi patientia, quia sublimis, generositate, amore, hoc (au)stivissimum genitum Martirii sustinuit! Coigitur, ac sensibus teneat, vivideque compunctionis meditentur dolores accertos & Fili, & Parentis: consque cum illis parti, quodammodo eisdem lenimentum aliquod aferemus. Eos igitur memoria repecamus: Altius in corde nostro imprimum, ut, si fieri potest, jugiter iustidem occupemur. Nihil cogitare pollutum ad alienam pietatem nostram aptius, atque utilius. Nemo aptior est ad meditationem Passiones Christi, quam ita, ut contigere possila pati. (Cap. 5.1.4.) inquit Author de imitatione I. C. Marcelli patris Telemanni, Temporaria

Etor ac imitatione. C. Meritis novi l'flammis. Tome primo.

Ncarnationis divini Verbi Mysterium , data ratione ,
id in Sancte Virgine videetur efficere , quod facit in Christo Iesu . Videatur utrumque mutare , quia ute-
ridem esse definit . Hec est Creatoris humiliatio , &
alatio Creaturæ : Quia Deus fieri inquit Virginis Filius ,
in die deprivatus , nec Virgo fieri Dei Mater , qui in
utriusque supradicto id , quod est , affligitur . Tamen neuter vult
iquid amittere . Deus recipit fit homo , & Deum esse non
potest . Virgo fit Mater , & non cessat Virginem esse . Dei
lius in hac altissima humilatione , qua cum creatura con-
datur , servat semper magnitudinem suam , & Virgo in
prema haec magnitudine , qua videatur supra Creatorem
atollit , omnem suam tuetur humilitatem . Erat Virgo ,
at ancilla Domini . Deus illam cumulat gloria per om-
nipotentiam , Maternitatem cum Virginitate conjugans ,
ut ita dicam , cumulat plenitudinem gratie illius per-
ficiens , ut Ancilla titulum cum Desipaz titulo confon-
deret . Hec est ea gratia plenitudo , que illam sustinet
intra plenitudinem glorie , & que quodam in sensu hanc
mendum gloriam excedit . Si enim Virginis fecunditas
cum supra puras creaturas atollit ; humiliatis , quam in il-
gratia cufodit , ilium super ipsius exaltationem exaltat ,
mo Academia , Anno 1681 .

Quid, quod, Mariam adeo humilem efficiebat, ante-
Dei praes-
tum in Maria
causa erat
illa collocaverat? Quid attraxit Verbum in illam, ut
humilitatis
recentem manionem collocaret, nisi humilitas fidei,
illius.
Sanctus operatus est in corde eius, antequam
sui illius J. C. carnem formaret? Quid autem in cau-
fuit, ut maneret illius ancilla, cuius facta fuerat ma-
nus Domini praefixa, qui eo magis erat in illa,
ipsa erat humilior, & qui eo humiliorum efficiebat,
evidens arcuus herebat? Profecto in Sancta hac Virg-
litera apicem adimplentur mulieris, qui ex steri-
litate fecunda, erat figura Virginis, qui Mater erat
ura. Dominus, aiebat illa, pauperem facit, & ditas
nillas, & fabrebat. (1. Reg. 1.) Inuenie probudicium,
in Dei fit Arbitrus supremus creaturarum rerum omnium,
unum esse, qui pauperes facit, & divites, qui efficit, ut
quidem repant in pulvere, hi vero in throno fidentes
ugeant. Verum Deus in Maria profus novum opera-
prodigium, quia illam pauperem sumit, & divitem
vit; illam deprivit, & extollit. Ex eodem sermone.

Quot divitias in humilem hanc Virginem non afferet il-
lum quo continentur omnes thesauri sapientie, & sci-
entiae, & in quo omnis plenitudo Divinitatis corporali-
habitat? Ad quem magnitudinis apicum nos exexit illi
elegens in Matrem supremi Domini universem adorandum? Ope-
rus in illa miracula, que natura universa admirationem cult,
iciunt, & aspernunt eam in societatem magnificissimorum
operibus suis, quod est omnium hominum falsus? Ta-
nihil pauperius, nihil abjectius huc Virgine in oculis
suis. Quarite ab ea quid respexerit Deus in Ancilla
sua, ac reddet, humilitatem. Hoc proprie illa est,
et, ut inquit Propheta, videt paupertatem suam, &
nam tempore pauper in eggitate sua, nunquam se per-
tingit patiens fulgor divitiarum quia sibi communicantur;
et eam se illas non habere ex se ipsa, sed ex mera li-
mitate illius, qui nunquam locupletat, & magis ex-
lit animam, nisi cum suam miseriam, & nihilum agno-
rit. Sermo Accademia Anni 1681.

Angelus in hoc Mysterio unice considerat Mariam ex ple-
tudine gratia, qua fuit praeventa. Non dicit ipsam ori-
entem ducere a generibus Iuda , a Patriarchis , atque Pro-
phetis; videlicet ex genere quo nullum sanctius , antiquius
illustrius estet in terris. Immo neque virtutes ejus re-
solutae ; sed fatis esse putat dicere illam esse gratia ple-
naria , & Dominum esse cum illa , & paucissimis verbis , qua-
e eundem sensum rediguntur , quandoquidem Deus non nisi
gratiam in iustis et , magnificissimum illi compotuit

gium. Secundus Sermo Accademia pro Anno 1681.
Quamvis Maria vere Magna esset tunc temporis, quo ab
deo gratia plena salutaria fuit; sed adhuc tamen, audes
te, minora erat plena, si conferatur cum ea, qua
nior erat futura. Quod enim gratia incrementum non
cepit, tunc cum adimplerum fuit hoc Mysterium, cui
debet preparari, tantum gratia plenitudinem receper-
it? Quem igitur fulgorem non emisit in animam eius
fentia Dei, cuius Majestas eo magis effusa erat in Tem-
pore hominum, quo magis illo erat sepulta codem
propter modo, quo Sol totam contincta lucem sub nu-
qua tegitur? Si Moyles potquam cum Deus convergatus
in Monte, illinc descendit facie adeo fulgida, ut Iudei
inde.

Beatæ Virginis.

133

nde fuerint oculis capti; quoniamq[ue] luitinum potuerunt
Virginiae in suo fno verbum carmen factum gelanisti; &
splendor gratie non laudum in fonte suo; & si idem prodigium
filii magnitudi tegebatur; non extenderit se etiam ad te-
gumenta magnitudinis in Matrix. *Sermo tertius Accada anni 1681.*
*Deinde ex parte illius Cyprianus de Soto. Deo pre-
misi. Et hoc est deus. Et hoc est deus.*

Virgo Sancta est felix illa Creaura ab aeterno a Deo prae-destinata ut gratiam adeo eminentem recipere, & ut esset capax fidelitatis. Simulac revlebit illam Deus spiritu suo, penitus respondit motibus omnibus, quos spiritus hic illi inspiravit. Simulac praverit illam benedictionibus suis, illa nihil pratermittit, ut illas in usum fidei impediat.

Hujusmodi est Dei Sapientia, ut sensim, & fine sensu preparata ex parte opera sua mirabilis, eaque per ignotas vias perducatur ad eam magnitudinem, ad quam illa proverbe decretivit. Non exercit in illis suam misericordiam, ut ibi iustitia sue regulas non servet, & per admirabile consilium quod tamen iuxta principium suum meritis et tua bonitatis effectus, fit meritis sui remuneratio. Ita voluit ut Virgo non solum recuperet augustam dignitatem Matris Dei, sed etiam ut illam meretur, quatenus creatura conditio pati posset. Inspiravit illi ab infanta fugam ab omnibus visibilibus objectis, que corruptum, vel in nobis caritatem immunitam, & qua per extremam humilitatem suam pertinebat, cuan-

Sancta Virgo inter profundos fenus humiliatis tua quibus Deo referat acceptam omnem divinam fust Maternitatis gloriam, nonne configurare exaltationem suam, cum laudibus celebrat Dominum a quo exaltatur, & gratiarum copiam qua repletur, cum eius praedicat misericordiam, a qua illis repletur? Magis-
ficat anima mea Dominum, exclamat illa, & exaltavit spiritus tuus deo salutari meo. Quia felix mihi magna qui potes es, ex hoc beatum me dicens omnia generatione. Beata produlubio, eo quod accepit a Deo haec gratiarum plenitudinem, qua erat necessaria ad præparandam in Creatura finu mansiōnem Verbi, hominem se faduci! Sed beator, quia penitus respondens gratie, merita et, ut finis suis ad Mysterium hoc adimplendum eli-
geretur. Sermo quartus Accademia anni 1681.

Virgo Sancta, ne timeas: tantum abeas, ut Messiam patiturum votum tuum debet infingere, ut quia votum hoc servas, idea Medias est nasciturus ex te. Si potius de virginis conciperes, digna non fuisse, quae conciperes ex Spiritu sancto. Filius, quem tibi pollicetur Angelus, nonnisi in Virginis sinu concepi poterat. Ne verearis ergo in discrimen adducere paritatem tuam afferentem Dei confituis, & electioni. Spiritus eius descendet in te; Virtus eius operatur et in finu tuo, & Mater eris, quia Virginem esse finas. Addo preterea, illum, quem auctoritate tua, conseruans, sic seruans, sic protegans, illum finu conciperet. Ipsa hujus adventus matutaverat fe-
ventibus precibus, iugisque votis, & quasi unum amarum Deum, Sanctos Bernardos inquit, Deus tradere huic volu-
quid ipsa cupiebat. Quidvis aliud donum, nequamque bi-
tis magna merces futura fuise videtur amori huic pugnare
atque integreremo. Sermon secundus Accademia oblatus anno 1638.

quem est partitura, auctumur adiutare tuam conseruare il-
lam; & audio dicere, te magis adiutare Virginem futura-
m, cum facta fueris Mater. *Sermo quartus anni 1681.*
M. v. refrendari Angelorum Misericordia, sive incom-

Vix respondit Angelus Mariz, puritanus ejus incolumentum futuram, cum omnis hujus timor evanuit, onneque illius quieverunt dubitationes. Quæ fides! quæ momento perfudiens ea, quæ haec tamen erant inaudita, effect, ut confitentia Matrem fieri Virgo in voto suo contumaciam! Fides hæc adeo prompta, ac vivida aperuit Virginis sinus Verbo; fuitque velut manus, quæ hominem conjunxit cum Deo. Si Fidelium Pater iuxta Dei promissionem sperans Filium ea statu, per quam non licet illi sperare, si inquant sperans per fidem vivat contra spem, meritis est; ut posteritas sua ex omnibus nationibus eligeretur, ut ex ea oriretur reparator hominum; illa ex omnibus Virginibus, quæ per fidem similem parata esset divina praefatia fuæ. Hoc proculdubio signebat in illa suauissima contemplatione illam, quæ est communio quædam lucis, & amoris, requies jucundissima, & felicissima in ximia anima in terra. Et Sacer hic amor, prout progressabatur atas J.-C., magis, magisque inflammatior diuidit mis conversationibus, quas habebat cano illo, divinis variis ejus exemplis, admirabilibus doctrinis, quas attenitissime hauriebas, & servebat in corde tamquam preciostam gramem, & sanctitatis. Denique dubitandum non est, quæ minus illa quæ magis amata fuit a Deo, quam alie certitudines omnes, incomparabiliter ratione pro ceteris illum avertit. *Studiorum Academiarum Sermon anno 1682.*

uit ex omnibus virginibus, que per haec lumen parata erat, ut credetur Angeli verbo, se concipiendio Filium Virginitatis facturam minime pauperam, nonne merebatur, ut inter omnes eligeretur partitura Meliam Patris sui faboli promissum? Beata igitur quia credit magna, qui fabuntur ab Angelo, Dei verbis, in se esse adimplenda. Eadem Sermons quarto.

Quos sentius huc Sancte Virginis immittit supremus honor, ad quem Deus illam attollit, & singularis haec electio, qua inter omnes Virgines Israel decoratur? Tota humilitate tua, S. Sanctus pudor causa fuit proper quam Maria turbata est. Timor ejus nequamquam profectus est ex Sancti Gabrieли apparitione; namque suavissimum illius conversatio cum Angelis erat. Sed turbata est. 1. quia Angelus apparuit ei sub specie adolescentis pulcherrimi. 2. quia ille ingrediebatur in cubiculum suum, quo nullus mortalium pedem intraverit. 3. quia visitare solam cum illo sine foco, sine te, sine confere. 4. quia sibi maximum, & novum nuntiabatur Mysterium. Infra virgo erat. & Virginisavis ratio-

inter omnes Virgines tria regna potest: Rota humilitatis sua occupata, illius oblitio non potest: & in tanta magnitudine totam fecit, quanta est. Quia cogit quid sit futura, intenta est ei, quod ex se est: & proprio nihilo, quod illi batur Mysterium. Alio virgo erat, & Virginis votum nuncuparatur, & dicitur ab Angelorum conceputa, & futura Mater. Hinc illa turbatur.

intenta et ei, quod ex ei: & proprio nimis, quod in
tempore veritatis ob oculos tamquam velamento gloriae
fulgorum temperante, illum reficerit, ejusque nitorem susti-
nuit, quia perfinguntur. Mox vero comparans hoc nihilum
cum proxima elevatione, fesse abicit, & humiliat coram Deo
et iudeis illa elevatus. Et honoratus. Regulae Solitariae Gra-
tia. Sed o sancta Virgo: cui turbaris? non eris mater, nisi que
Virgo es. Deus homo efficiendus nonnisi de Virgine nascitur
est: & Virgo nonnisi Dei filius futura. Soltudo Virginum
Confidatur potest modestia cum qua Maria Angelum
loquitur, & prudentia, cum illa respondeat. 1. Non audiat
Sathan Gabrielem, refrigera, & recipere illum
in se. 2. Non audiat Iacobum, & Iosephum, & recipere
eum in se.

prout ab illo exaltatur, & honoratur. Repleta Spiritu sancto, cuius virtute jam estiformatus fuerat Melis in vescibibus eius, jam Dei Mater effecta, ancillam se nominat. Haec nequam sibi humiliatis idea, quas in Virgine comminiscari; Angelus testifit. Canticum illud Eucharisticum, quod illi Dei spiritus inspirat, fidele est rei monumentum; Canticum, inquit, illud, in quo animam suam effundit suam effundit coram illo: Dominus, exclamat illa, qui deponit potentes de sede, & exaltavit humiles; respexit humiliatis ancilla sua. Quam raro tanta inventio modelitia cum tanta elatione, tanta humilitate cum tanto gloria! Ex eodem Sermoni tunc sicut eisdem.

Sancta Virgo immerita, ut ita dicam, in nihil sui profunditate, exiit omnem gloriam, quam divina Materinatis ipsa afferabat, ut totam acceptarem referat Deo. Eliabed ad ejus conspectum feantes exultare infantem, quem geretabat in utero, et quod non viderant, et quod non posse videntur.

De milione
Angeli Gabrieles.

Poterat Deus carnem nostram suscipere in Virginis alvo, quin hoc illi ante nuntiaret; & quin ab illa praefolaretur alienum, sed alter fieri voluit plures ob causas. Primum quia debebat, ut Virgo divinum Verbum conceperet spiritu, antequam corpore, eique Mater fieret simul spiritus & corporalis. Sanctus Augustinus arbitratur Virginem esse beatorem eo quod concepit Dei Filium per fidem in corde, quam quod conceperit illum per operationem Spiritus sancti in corpore, & posterius hoc sine priori nihil illi fuisse profuturum. Verum est Virginem distinctori cognoscere per fidem, Dei Filium carnem suscipere debere: verum necficiat illum in finu suo divinum hoc Mysterium peragendum esse, nisi de hoc illam Angelus admonuerit; tunc enim creditur miraculum hoc in se impetrare iri, & fides hac illam beatam efficit: quemadmodum dixit illa Elisabeth cognata sua. Ratio altera recipit eandem Sandam Virginem, que tandem recipere debebat: donum cum reverentia, ac ea, quae fieri poterat, pietate, fide, humilitate, prudencia, caritate, obedientia, puritas amore, aliquippe virtutis actibus, quos in occasione exercuit, sublimem dignitatem hanc promoveret. Tertia: & potissimum ratio est, quod velente Deo fibi naturam nostram desponfaverit utriusque partis confusum requirebarit. Sandissima Virgo, Sanctus Thomas ait, nature humana personam gerebat, & ad illius confusum expiendum Angelus mititur, quem si illa abnudet, probabile videtur Deum nequaque carnem industrum fuisse.

Pater Crasser in Sermonibus suis in Adamum.

Angelus Virgi apparuit in humana, sensibilis forma; cum enim Virgo Verbum divinum esset conceputa non tantum spiritu, verum etiam corpore, decebat, ut propter lumina admirabili, quibus Angelus mente illius illustrabat, sese etiam oculis ipsius videndum praberet. Alioquin numerum adeo inauditus, ac novum, quod Virginis affectibus, omnes requirebant certitudines, ne hac crederetur illusio. Fator equidem intellectuem visionem corpora utiorem, & praestantiem; sed cum utriusque similitudine occurrit, effectus certior est quam si alterutra tantum haberetur. Virgo autem habuit utramque; nam similac Angelus illam extrinsecus eruditibat, intus replebat Deus animum ejus luminibus Calefibus, que illam disponebant ad Mysterium hoc credendum. *Pater Crasser.*

Virgo Angelum videntis in carne sua, eisque sermonem audiens, magna formidinem correpta fuit, ut turbaretur. Turbationis huius causa non fuit Angeli adpectus; familiae quippe erat illi uti consuetudin beatorum spirituum; sed adpectus Angeli sub humana specie, qui in ejus cubiculo apparuit. Cum infinita esset puritas ejus, nunquam sola cum homine inventa fuerat; hic illam terruit adspectus, ac turbavit eam. Dicte hinc, Sanctus Ambrosius ait, proprium esse animarum parum ad iuritium personorum sexus alterius expavescere, & ad illecebras sermonis earam turbari. Cum enim pluri faciant his puritatis thesauros, eorum omnium verentur occurrsum, a quibus illi sibi eripi potest. Ceterum sicut nullam esse adeo roboretur virtutem, qui in vitiis occasione labefactari non posse; potissimum vero puritatem; & conjugium vi conjugum alter alterius omnia bona, & prærogativas possidet. 2. Fit Mater Dei concipiens hominem, qui vero Deus est; qui cum eset in utero ejus, adhuc erat illi tamquam arbor fructus, qui arboris partem constituit, ut diu Thomas ait, qui addit, filium in ventre matris partem eius matris, qui nondum efficit personam a matre distinctam, quod vitam, vietum, & conservationem. *Idem.*

Fodus, quod Maria Virgo in ipso Incarnationis articulo contrahit, est admirabile. 1. Fit Dei Sponsa per virtutem, ac apud Spiritus sancti concepiens; & mox participes effecta est omnium qualitatum illius, hoc enim perfectissimum erat conjugium; & conjugii vi conjugum alter alterius omnia bona, & prærogativas possidet. 2. Fit Mater Dei concipiens hominem, qui vero Deus est; qui cum eset in utero ejus, adhuc erat illi tamquam arbor fructus, qui arboris partem constituit, ut diu Thomas ait, qui addit, filium in ventre matris partem eius matris, qui nondum efficit personam a matre distinctam, quod vitam, vietum, & conservationem. *Idem.*

Alia turbationis Maria causa fuit Angeli tempestis ipsum non communibus laudibus extollentis. Humiles enim, ubi lelandi audient, contremiscunt. Virgo igitur Santa turbata fuit audiens laudes suas; verum turbuca ratione minime perturbavit; & contra magnam servavit spiritus preficiens, ac prudenter cogitabat quamnam esset ita fatigatio, videlicet, unde protecta erat, & quo tendebat. Illa silet, ac meditatur, quid sibi si respondens Heret ances inter cordis levitatem, & incredulitatem mensis, & ubi Dei consilia intellexit, tene illis ecce obedientia subiect. *Idem.*

Consideremus suauissimum hoc Angeli tempus: *Invenisti gratias apud Deum.* Hanc invenit illa, & ibi, & nobis. Quo feliciter est in te, sed tanta plenitudine, ut in nos etiam inveniatur, & effundatur. O quantum bonum est gratiam invenire apud Deum! Homini gratia incerta est, fragilis, fallax, sterili, & saepe periculis posident: sed gratia Dei tuta est, Dei gratiam amittere, nisi ipse velim, non possum. Omnia nobis bona veniunt cum gratia, & qui inventi illam, inastimabilem thesaurem invenit. *Pater Crasser.*

Cum audit Maria magnificas Angeli promissiones, videlicet illam concepturam esse Filium, qui regnaturus erat in folio David, respondit illi his vocibus: *Quoniam fies tuus, quoniam non cognos? Hoc primum est verbum quod proculis Maria nobis a Sancto Luca Evangelista narratum. Quia in te animadvertebas it singulariter prudenter querendi modeste, ac verecunde, quoniam fieri possit hoc miraculum, de quo fecum Angelus loquebatur. Nam licet parum*

Relponso Mariae ad Angelum.

In Mariæ Virginis fina increata Sapientia Corpus accepit, Qualitas per quod ab hominibus visa est. Scriptura paucis nobis Matri Dei ostendit & Sancte hujus Virginis digotit, & eam, qua- fons ell om- nobis

ia nobis est eamdem colendi necessitatatem. In tempore peperit quem Deus ab æternis genuit. Hoc est omniq[ue] magnificum illius fundamentum. Ex illa Dei Filius carnem accepit, per cuius sacrificium nos Deo reconciliavit; & Sanguinem, quo nos expiavit, ut facetus sibi populum in oculis suis acceptabilis, ac peculiariter sibi devotum, qui in æternum juris effi sibi, populum electum, & secreta a gentibus, quae Sanctam illius legem repulerunt. Ea quid incomparabilis huic Virginis debemus. Hoc fundamentum est meritorum suorum in nos, & simul honorum, quos religiosa pietate illi praefat Ecclesia. Per hanc Sapientiam in Ecclesiis migravit, ut hi novam fedem continueret, nunquam mutandam.

Tourneus in anno Christiano anno 3.

Quia nobis utilitas est, Domine, participes fieri posse ejus, quod maximum est in maxima, & præstantissima omnium creaturarum! Illam super homines, Angelos colimus, quae Mater tua est; & nobis quoque gloriosam hanc offers qualitatem, quippe dixisti eum, qui fecerit Patris tuum voluntatem: hunc futurum tibi fratrem, Sororem, & Matrem:

Quicunque froris voluntatem Patris mis, qui in Cels ob: illi natus frater, & soror, & mater est. (Matth. 12.) Non polimus ipsi, ut illi corpus tribueremus; sed polimus & debemus imitari fratrem, & obedientiam illius, quae excellens illam secundum spiritum & sororem, & Matrem tuam constituerunt. Hoc nos quoque tibi esse vis, sed nonnisi per graciem tuam hoc esse possumus. Tu unus, qui potuisti eligere tibi Matrem secundum carnem, vales non tibi facere Matres, & cognatos hoc spirituali pacto, quod nobis proponis. Tunc enim vere cognati erimus tibi, si non audierimus fulm Legem tuam, sed si adjuti gratia tua illam ad ungues servare adfisi fuerimus. *Tourneus in anno Christiano.*

*Misericordia eti. & fortitudine. (ibidem.) Conilium inuenit Apololi eligendi Diaconos, a quibus in opere ministerii sui juventur, edique eis volum plenos Spiritu sancto, & sapientia. Plures Sancti appellati fuerunt pleni gratia; sed omnes generaliter, & singularem locum Sancta Virginis concedebant. *Idem.**

Qui advenisset momentum ab æterno constitutum a Deo pro mortali reconciliatione, Angelus Gabriel, qui Daniell Prophete prædixerat adventum, & mortem Melchis filii, deinceps ante sex

mesiis missus fuerat ad Zacharium Sacerdotem, ut nuntiaret ei nativitatem Precursoris Melchis, missus quoque fuit ad Virginem, cui nomen Maria ex Tribu Juda, & Regio semi-

nat, quandoquidem erat de domo David. Hanc elegans Deus futuram Melchis Matrem; occupaverat illam omnibus Cali-

meribus, a primo Conceptionis ejus articulo, eamque tanta profluentiam gratiarum copia repleverat, ut Celo universo

etiam admirationi Patres inquietu, & meritis atque sanctificatis perfectissimas creaturas superaret. Quamquam per vir-

tutem, cujus nunquam haecst exemplum præluerat, illa fide devovisit Deo, ut tota vita Virginitatem servaret; tam

mena divina Sapientia voluerat, ut justo nobaret viro, cui nomen Joseph ex eadem domo, ex quo orta erat, qui futurus erat custos honoris, testis, & protector Virginitatis ejusdem, tutus, ac nutritus Filii ex illa sola nascitur. Ma-

nabar illa in parvulo oppido Nazareth, ubi Angelus apparuit illi, eo tempore, Sanctus Bernardus ait, quo ipsa creaturis

facile est, cum destinavit Deus hanc Virginem futuram Dei

Matrem, quod illius digotit super Sanctos omnes exstollit, ipsum huic majorem gratiam communicare, vel potius ma-

jorem plenitudinem, & gratia copiam quam ceteris. *Idem.*

Celestis nuncis fatigatio Mariam Virginem turbavit; hic magis illi placebat fum

*Admirabilis. *fatigatio Mariam Virginem turbavit; hic magis illi placebat fum**

magis illi placebat fum

</

